

PĚVECKÉMU SDRUŽENÍ MORAVSKÝCH UČITELŮ

ČESKÁ LEGENDA VÁNOČNÍ

Na slova J. Vrchlického
složil

O. OSTRČIL

OP. 15.

*Partitura K. 1.50 n.
hlasy po K. 40 n.*

UMĚLECKÁ BESEDA V PRAZE
1913.

33

Česká legenda vánoční.

(Na slova J. Vrehlického.)

Veškerá práva, zejména provozovací, vyhrazena.

O. Ostrčil, Op. 15.

Tranquillissimo (na začátku jest asi 52, jednotlivé čtvrtě taktovat! při přechodu do jiného taktu vždy stejné čtvrtky.)

TENOR. *pp* Po bém sně-hu se táh-nul dvou stí-nu čer-ný
BAS. *pp* stí-nu lem. stí-nu čer-ný

pp lem. *p* *lunga mp* To če-ská zem!
 Z nich je-den do-lů se nahnul. „Kde jsme?“
pp *p* *lunga ppp* (znenáhla zaniknout)
 lem. To če-ská zem!

p „Zde tře-ba za-sta-vit se dě-le;“ děl svě-tlej-ší prv-ní
 „Zde tře-ba za-sta-vit se dě-le;“ děl svě-tlej-ší prv-ní
 děl svě-tlej-ší prv-ní

mf stín a slad-kou svou tvá-ří se sklo-nil v mrak tmavých *p* (1. tenor něco silněji než druhý)
 stín a slad-kou svou tvá-ří
 stín a slad-kou svou tvá-ří
 sklo-nil se

Patisk a opisování skladby se zákonem tresce; taktěz i přednáseti z opsané nebo jiným neoprávněným způsobem rozmnožené skladby.

Tranquillo (jasně vyslovovat!)

do hlu-bin! Pod sně-hem tam po-le stá la, je
tma - vých do hlu-bin! Pod sně-hem, pod sně-hem tam po-le
věn-či-ly ští - ty hor, z chat níz-kých o-kny zář plá - la, zněl
stá la, je věn-či-ly ští - ty hor, z chat níz-kých o-kny zář
z ko-ste-lů váž - ný chór: „Nám z rů - že vy-kve-tl kví - tek“, to
plá - la, zněl z ko-ste-lů váž - ný chór: „Nám z rů - že vy-kve-tl
táh - lo ml - ha - mi, však za tím - to
kví - tek“, táh - lo to ml - ha - mi, však za tím - to
„ra - duj - me se“ *poco f* (pouze 1. tenor) jak váz - lo by sl - za - mi!
„ra - duj - me se“ *mf poco rit.* jak váz - lo by sl - za - mi!

a tempo (ne vláci)
pp
 Pod ni-mi prá - vě v hlou - bi štít cha-tr - če se tměl.
pp

p
 Kdes ve vsi dva-ná-etou trou - bí, od le-sa psů ště-kot zněl.
p

Docela plyně (nenáhly přechod; též přechod z pp až do mf nenáhly).
mf
 Stín tmav-ší, to sva-tý Pe-tr byl, roz-hr-nul zvol-na svůj
mf
 Stín tmav-ší, to sva-tý Pe-tr byl, roz - hr-nul zvol-na svůj

šat pln ja - blek, o - ře - chů, hra - ček, jež
mf
 šat pln ja - blek, o ře chů, pln ja - blek, o - ře - chu,

poco rit.
 roz - dá - val hoj - ně a rád!
mf
 „Tam dě - tát - ko ma - jí
p
 o - ře - chů, jež roz - dá - val hoj - ně a rád!

v té cha-tě, at' v po-tě-chu vzplá chu-di-čký Be-tlém —

„Tam dě-tát - ko ma-jí v té cha - tě, at' v po-tě-chu vzplá chu-di-čký

mf jim - v zla - tě mých jab - lek a o - ře - chů, ty

Be - tlém jim v zla - tě mých jab - lek a

nej - krá - sněj - ší — chci hra - čky kol je - sli - ček po - sta - vit,

o - ře - chů, ty nej - krá - sněj - ší chci hra - čky kol je - sli - ček

poco rit. po - mlu - vit ne - smí nás ta - dy, at' dál - zas mů - že - me jít: —

a tempo, ma molto tranquillo Však prv - ní stín svět - lý —

po - sta - vit.

— se sklá - ní — a sto - jí v cha - tě již, pln ně - hy, smi - lo - vá - ní —

pln ně - hy,

— co Pe-tr má shra-čka-mi kříž.
smi - lo - vá - ní. Pln smi - lo -

pp (ne spěchat)
(zřetelně) On nad ko-léb-kou sto jí tam-

vá - ní. Tam sto-jí jak li - li - e bí - lá.
— vsny šep-ce dí - tě-te. Tam sto-jí jak li - li - e bí - lá, když přes noc roz-kve-te.

f *poco rit.*

***) a tempo**

ppp A šep-ce: „Ty u - bo - hé dí - tě, ký trp-ký v svě-tě los je tvým!
A šep-ce: „Ty u - bo - hé, ty u - bo - hé dí - tě, ký trp-ký
ppp A šep-ce: „Ty u - bo - hé dí - tě, ký trp-ký, ký trp-ký los je

Kam ji-ní stoupa-jí hbi tě, ty pracně a bo-jem zlým!
Kam ji-ní stoupa-jí hbi tě, ty pra - cně a bo - jem zlým!
v svě-tě o-sud je tvým, kam ji-ní stoupa - jí hbi-tě, ty pra-cně a bo-jem.
tvým! Kam ji-ní stoupa - jí hbi tě, ty bojem zlým!

Hybněji.

Tož dý-chám do srd-ce ti sí - lu,
Tož dý - chám do srd-ce ti sí - lu, bys mo-hlo vše - chno snést!
Tož dý-chám do srd-ce ti sí - lu, bys mo-hlo vše - chno

f *poco rit.*

***)** I. tenor musí zřetelně vyniknout.

Zase klidně.

Tož dý-chám do srd-ce ti lá - sku, při tře-py-tu ja - sných - hvězd.

p

Tož dý - chám do srd-ce ti lá - sku, při tře-py-tu ja - sných

p snést.

Zrychlovat a sesilovat.

Má ka-ždý bo-jů dost na svě-tě, ty, če - ské dí - tě, však víc.

p

hvězd. Má ka-ždý bo-jů dost v svě-tě, ty, če - ské dí - tě, však víc.

p

Má ka-ždý dost bo-jů v svě-tě, ty, če - ské dí - tě, však

Necht' zlo-ba, ú - strk zlý stihne tě, vždy klidnou zacho - vej - líc!

Necht' zlo-ba, ú - strk zlý stihne tě, vždy klidnou za - chovej líc!

víc. Necht' zlo-ba stihne tě, vždy klidnou

Con fuoco, ma pesante (nepřehnat tempo).

ff

Co ci - zích ú - strk a zlo - ba? Však vla - stních bra - tří - zášť,

ff za - cho - vej líc. Však vla - stních bra - tří - zášť

ta nej-víc pá - lí a hlo - dá a u vás - je do - mo - vem zvlášť.

poco rit.

nej-víc pá - lí, u vás - je do - mo - vem zvlášť.

Široce.

p *ff* *f* *ff*

Tož dý - chám ti do srd - ce sí - lu, bys mo - hlo zášť bra tří - snést,

Tož dý - chám ti

Něco hybněji.

*) I. Tenor. (polovice)

ff

II. Tenor. (všichni)
bys vždy - cky sil - něj - ší k dí - lu zas po - zve - dlo hla - vu a pěst,

ff I. Bas. (všichni)
bys vždy - cky sil - něj - ší k dí - lu zas po - zve - dlo hla - vu a pěst,

I. Tenor. (polovice)
bys vždy - cky sil - něj - ší k dí - lu zas po - zve - dlo hla - vu a pěst,

II. Bas. (všichni)
bys vždy - cky sil - něj - ší k dí - lu zas po - zve - dlo hla - vu a pěst,

Zase klidně.

I. Tenor.

pp

dý - chám ti do srd - ce

II. Tenor. *pp*
tož dý - chám ti do srd - ce lá - sku,

I. Bas. *pp*
tož dý - chám ti do srd - ce lá - sku,

II. Bas. *pp*
tož dý - chám

*) Jsou-li ve II. tenoru zpěváci, kteří mají sonorní hořejší b, pak zpívá v těchto dvou taktech hořejší řádku pouze II. tenor a třetí řádku celý I. tenor.

(I. tenor převezme frázi II. basu) *p*

lá - - - sku za - sta - ví, —

p espress. tož dý - chám ti do srd - ce lá - - - sku.

pp lá - - - sku, jež ne - pří - zeň za - sta - ví,

pp lá - - - sku, jež ne - pří - zeň za - sta - ví, —

Široce.

f když zlo - ba vla - stních ti bra - tří — *p* tvůj ži - vot o - trá - ví!“ *lunga*

f když zlo - ba vla - stních ti bra - tří — *p* tvůj ži - vot o - trá - ví!“

Tranquillo.

pppp I. Tenor. (co nejvolněji)

Stín svě - tlý stál nad ko - léb - kou — a dlouho v du - mě stál — co

pppp II. Tenor.

Nad dí - tě dlaň vstáhl hebkou, *pp* (*pomalů*)

I. Bas.

II. Bas.

pp poco più mosso (subito), jako na začátku.

Be - tlém — plál sko - rá - by, svě - že - mi divných

co v světlech Be - tlém plál — sko rá by, svě - že - mi divných

pp sko - rá - by, stádem i vojskem i svě že - mi divných měst,

p
měst a sroz - dě - le - ním Pe - tr ho - tov jest.
p
a sroz - dě - le - ním dár - ků již — Pe - tr

p
Již Pá - na za rou - cha lem ta - há: „Čas, Mi - stře, jí - ti je dál!“ *poco rit.*

Meno mosso.

Však bož.ská tvář vsrd - ce mu sa - há, jet' psán — hlu - bo - ký v ní
mf espress.
Však bož.ská tvář vsrd - ce mu sa - há, jet' psán hlu - bo - ký v ní
Však bož.ská tvář, však bož.ská tvář vsrd - ce mu sa - há, jet'
mf
Však bož.ská tvář vsrd - ce mu sa - há, jet' psán hlu - bo - ký v ní

Molto largamente, con dolore.

žal: — mo - ře vel - ké jsem lá - sky a do všech sy - pu ji
hlu - bo - ký v ní žal: „Já
žal: —

p
cest, — proč, Pe - tře, je - nom v těch Čechách tak má - lo lá - sky jest!“ *slentando*
do všech cest, *ppp non lunga*
cest, *p* *ppp non lunga*